

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק י"ח, מטות א' – נקמת ה' ונקמת בני"

רש"י	קושיות ודיוקים	
בדבר בלעם	למה מפרשו כאן אם כבר פי' זה בפ' בלק?	לפי שפה הוא המקור.
אמור להם	מהו סבת האריכות? מה זה מוסיף בהבנת הפסוק?	להסביר טענת משה ע"ז שהחיתם כל נקבה, שהם (הבנות) היו הלוחמים במלחמה, והי' לפקיד חיל והצבא להרגם. שזה מובן דוקא ע"י האריכות ברש"י כדלקמן.
	אם צריך לפרשו, למה אינו מפרשו בפעם הראשונה שמספר א"ז לנו, וששם הוא הסיפור?	בפ' בלק – לכה איעצך – שהי' עצה, מפרש רש"י מהו העצה ותו לא. בפרשתנו – בדבר בלעם – שהי' גם דיבור הקשור עם העצה, מפרש רש"י מה הי' (אריכות) הדיבור, וזה מוסיף הבנה בטענת משה (כנ"ל)
אפילו אתם מכניסים כל המונות שבעולם אין אתם יכולים להם	כל המונות שבעולם, שמא מרובים אתם – אין הראי' דומה להנידון	בלעם אומר ב' דברים שונים: (1) א"א להתגבר עליהם עם ריבוי (בכמות או באיכות) של גבורה גשמית, גם עם כל המונות שבעולם. וע"ז א"צ ראי'.
שמא מרובים אתם מן המצרים שהיו שש מאות רכב בחור	למה אינו מביא המשך הפסוק (או לפחות לכתוב וגו'), להראות הריבוי דחיל מצרים?	(2) א"א להתגבר עליהם עם גבורה רוחנית. וע"ז מביא ראי' משש מאות רכב בחור שהיו מן הנבחרים (של) "הירא את דבר ה'" ואעפ"כ לא יכלו להתגבר על בני".
בואו ואשיאכם עצה. אלהיהם של אלו שונא זמה הוא וכו',	מהו פי' בואו?	בואו קרוב יותר, להגיד העצה בחשאי (כדלקמן)
כדאיתא בחלק	למה מביא הציון לפ' חלק, מה זה מוסיף להבנת הכתוב?	לתרץ קושיית הבן חמש איך בא להם להכשל בעבירות כה חמורות (שעד עכשיו לא נכשלו בהם), ובפ' חלק מפרט את ערמומית התחבולה, ולכן הי' זה בחשאי שלא ידעו בני' להשמר מזה.
ובספרי	באיזה ספרי מדובר, (אי"ז ספרי עה"פ, לפי שזה מובן מפשש"מ וגם א"כ הו"ל לכתבו לפני בחלק), ומה זה מוסיף להבנת הכתוב?	הספרי על פ' בלק שמספר שלאחרי הביזה דמלחמת סיחון ועוג היו מבזים את הביזה, שהיו במצב ד"וישמן ישורון ויבעט", וזה מת' עוד יותר איך נפלו לכזה דרגא אחרי כל הניסים וכו'.
נקמת ה': שהעומד כנגד ישראל, כאלו עומד כנגד הקב"ה:	יינה של תורה	מכהנ"ל רואים שהמלחמה הי' בב' אופנים: (1) להרוג בני ישראל, (2) נגד ה'. וע"ז נאמר (1) נקמת בני ישראל, (2) נקמת ה'. ומה שעשו נגד ישראל הי' זה ע"י שעמדו נגד ה'. ומסביר כ"ק הרלוי"צ שהקב"ה שמדקדק בכבודן של ישראל או' נקמת בני , ומשה שמדקדק בכבודו של ה' או' נקמת ה'